

מסורת הש"ס

(6) מנחת ט"ו (ב) (ע"י)
תוספות כ"ה קמ"ה ע"ב: ד"ה
(מ"ו) (1) ז"ל אהר"י (ד) וז"ל
ויג' ר"ל (8) ז"ל אהר"י
ד"ה כ"ה (9) ור"ל (10)
(11) מסות (ל"ג) (12) וישיב
תוספות כ"ה קמ"ה ע"ב: ד"ה
(מ"ו) (13) וישיב תוס' ע"ב:
ד"ה ח"ה ע"ב.

הגהות הב"ח

(6) תוס' ד"ה מד"ב וכו'
פ"ח נ"ג מד"ב ע"ב

גליון הש"ס

נ"ב תוס' י"ב ב"ב ע"ב
כ"ה תוס' כ"ה ב"ב ע"ב
וכ"ה ע"ב: ש"ס ט"ו ח"ו
לו להקב"ה: ע"י תוס' ח"ס
מסות: ד"ה ע"ב ד"ה ח"ה
מסות: ש"ס ח"ה ע"ב
מסות: ע"י מוס"פ
מסות: כ"ה ע"ב
הקט"ו וישיב: כ"ה ע"ב
ע"ב ע"ב ד"ה ע"ב

מוסף רש"י

וישיב על הש"ס ח
זו מסר לו מלאך המות
כשלה לרקוע: כשקטנת
על תוס' מסות: כ"ה ע"ב
כתובים לאחות ט"ו מסות
דפטר תורה וישיב: כ"ה

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

קנאה יש בנייכם. שאתם נאים על ידה לדי ר'יחה: מסר לו.
למנו: כ"ה כשכר. שמרפוך וקראוך אלם נוצר מאלמה לשון שפלות:
מסר לו סודו. להקטיר מממות קטורת בשעת מגפה ולעמוד בין
המתים ובין החיים: ואי לא דאמר ליה. מלאך המות: מנא ידע.

הלא במורה לא נכתב: כדאי אסה.
תמיהה: קושר כפרים. כגון הכן
דלמרי' בפרק הבונה (למ"ן דף קד.) תגל
דקוף לגבי ר"ש וכן שעטני' ג"ך
שליכין כל אוח ג' זיוס כדלמרי'
(במסות דף ט"ו): רלש היי'י'י' נמתח
לימין ולשמאל כגו' מעט וכן רלש
השי' השמאלי וכן כל רלשי שטע
אומות הללו בכל מקום שהן: אין
שלוס. אין דרך לימן שלוס: כשירך.
הדין אין הגון בעיני: כשעלה משה.
למך תלנל
במקומן: לעורני. למך תלנל
מלאכתן: מיד. בעליה אחרת אמר
לו יגדל נא כח ה': א"כ אצל אצל
יר הרע הממטי' את האדם הוא
העולה ומסני'. (ו) והואמר: דהוא מדת
הדין אין הגון בעיני: כשעלה משה.
למך תלנל
למך אמר להם לכוף מ' יום אני
נא נמוך שש שעות הס סבורים
שאומי יום שעלה בו מן המנין הוה
והוא אמר להם מ' יום שלימים יום
ולילו עמו יום שלימים אין לילו עמו
שהי בו' נסיון עלה נמלא יום מ'
צ"ו נמנו היה צ"ו נא שטן
ועירבנ אלה העולם והראה דמות
השן ואליה דמות עמי וערפל
וערבוכל לומר נא ודאי נת משה
שהי נא ככר שש ולא נא. ואי
אפשר לומר שלא עמו אלא ציוס
המעונ צין קודם חזות לאחר
חלות שהי לא ירד משה עד יום
המחרת שנאמר: וישיבו ממחרת
וגו': נא שש. שקבע לנס: שנהא
לעורס. שלא קבלו צו מורה:
שפרו

שנתן לי הקב"ה תורה א"ל
רבונו של עולם חמורה גנוזה יש לך
אחזיק טובה לעצמי אמר לו הקב"ה
למשה הוואיל ומיעטת עצמך תקרא
על שמך שנאמר וזכור תורת משה עבדי
וגו': וא"ר יהושע בן לוי בשעה
שעלה משה למרום מצאו להקב"ה
שהיה קושר כתרים לאותיות אמר לו
משה אין שלום בעירך אמר לפניו
כלום ייש עבד שנותן שלום לרבו א"ל
היה לך לעורני מיד אמר לו ועתה
יגדל נא כח ה' כאשר דברת (אמר) ר'
יהושע בן לוי מ"ד יורא העם כי
בושש משה אל תקרי בושש אלא באו
שש בשעה שעלה משה למרום אמר
להן לישראל לסוף ארבעים יום בתחלת
שש אני בא לסוף מ' יום בא שטן
ועירבב את העולם אמר להן משה
רכבם היכן הוא אמרו לו עלה
למרום אמר להן באו שש ולא השגיהו
עליו מת ולא השגיהו עליו:
א"ל ההוא מרבנן לרב כהנא מי
שמיע לך מאי הר סיני א"ל הר שגעשו
בו נסים לישראל הר ניסאי מביעי
ליה אלא שכיחת קמיה דרב פפא
ורב הונא בריה דרב יהושע דמעיני
באגדתא דרב חסדא ורבה ברי'
דרב הונא דאמרי תרווייהו מאי
הר סיני הר שירדה שנאה לעכו"ם
עליו והיינו דאמר ר' יוסי בר'
חנינא ה' שמות יש לו מדבר צין
שנצטוו ישראל עליו מדבר קדש
שנתקדשו ישראל עליו מדבר
קדמות שנתנה קדומה עליו מדבר
פארן שפרו

כפארן (7) והיה משמע דפארן
היא אומה אחרת כמו שער אלא
גרם מאי צעי בשעיר ומאי צעי
במיתן וסויו נמי היינו מדבר צין
דכתיב מן ה' יחיל מדבר יחיל ה'
מדבר קדש משמע דהיינו בשעת
מתן תורה ומיחו קשה לה"י דהא
מדבר קדמות היה מורחה של
ארץ ישראל כדכתיב (דברים ג)
ואשלת מלאכים ממדבר קדמות
אל סיחון מלך חשבוני וגו' שהיה
במורח של א"י דכתיב (שם ד)
בעבר הירדן מורחה שמש ומדבר
צין ופארן היינו בדורמה כמו
שמשמע בפסוקים שהנחמי ואין
יתכן דמדבר קדמות היינו מדבר
סיני:

פ"מ. תורה אור השלם

1 וזכר את יום השבת
לשבת
שבת כ ח
2 לא תשא את שם
אלהיך לשוא כי לא יקרה
לך: את אשר ישא את שמו
לשוא: שבת כ ו
3 כבוד את אביך ואת אמך
למען ירכיבך ייך: על
האבות אשר ל' אלהיך
שבת כ י
4 לא תרצה לא תנאף לא
תנב לא תענה כרעך עד
שקח: שבת ב יג
5 ו' אדוניו מה אדיר שמך
בכל הארץ: תהלים ח ב
6 עליה לרקוע שבת
לקחה ממנו כ"ה ע"ב
סודרים לשון י' אלהים:

7 ויחך אהרן כאשר דבר
משה תרין אל תוך הקהל
חזת החל הנקח בעם ויחן
את הקטרת ויכפר על
העם: במדבר י"ב
8 ויעמד בין הדמים ובין
היהים והעניף המנפה:
במדבר י"ג
9 אלהים הבין דרכה ורואה
דע את מקומה:
איוב כח כג
10 תרום אמר לא בי רוא
והם אמר אין עקדו:

איוב כח ד
11 אברות וקנה אקרו
כאונות שמענו שמענו:
איוב כח כב
12 וזכר תורת משה אבדו
אשר יצויהו אוחו כרעך על
קל: וישיב על
13 ועתה יגדל נא כח
ה' כדכתיב דברת
לאנוה: במדבר י"ז
14 וישיב על הש"ס כי
בשש משה לקדח מן ה' ויחיל
העם על אהרן וישיבו
אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי הן
משה רבנו אשר יעלנו
מאין מצרים לא ידענו
משה לך: שמו"ב א

15 וישיב על הש"ס כי
בשש משה לקדח מן ה' ויחיל
העם על אהרן וישיבו
אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי הן
משה רבנו אשר יעלנו
מאין מצרים לא ידענו
משה לך: שמו"ב א

16 וישיב על הש"ס כי
בשש משה לקדח מן ה' ויחיל
העם על אהרן וישיבו
אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי הן
משה רבנו אשר יעלנו
מאין מצרים לא ידענו
משה לך: שמו"ב א

17 וישיב על הש"ס כי
בשש משה לקדח מן ה' ויחיל
העם על אהרן וישיבו
אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי הן
משה רבנו אשר יעלנו
מאין מצרים לא ידענו
משה לך: שמו"ב א

18 וישיב על הש"ס כי
בשש משה לקדח מן ה' ויחיל
העם על אהרן וישיבו
אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי הן
משה רבנו אשר יעלנו
מאין מצרים לא ידענו
משה לך: שמו"ב א

19 וישיב על הש"ס כי
בשש משה לקדח מן ה' ויחיל
העם על אהרן וישיבו
אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי הן
משה רבנו אשר יעלנו
מאין מצרים לא ידענו
משה לך: שמו"ב א

מבלין